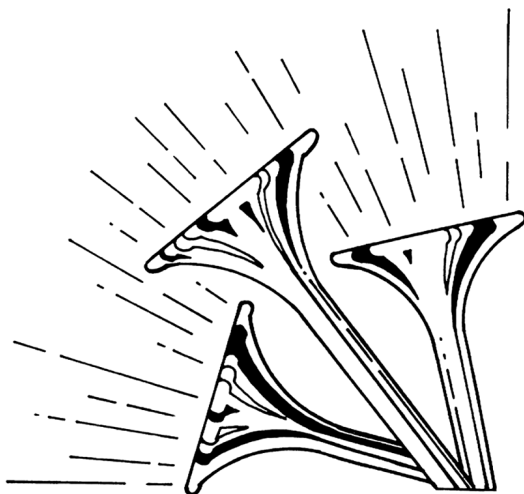


MISIONSKI BIBLIJSKI REDCI



Treće tromjesečje 2026.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, uzeta su iz knjige
Ellen G. White, *Djela apostolska*,
Znaci vremena, Zagreb 2011.



Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2026.
Za internu uporabu

4. srpnja 2026.

Dionici u Kristovim patnjama

“Prestanite se čuditi, ljubljeni — kao da vam se što neobično događa — požaru koji bjesni među vama da vas iskuša! Naprotiv, radujte se što ste dionici u Kristovim patnjama, da se možete radovati i veseliti i u čas kad se objavi njegova slava!” (1. Petrova 12.13)

Gledajući u proročkom viđenju opasnosti kojima će biti izložena Kristova crkva u budućnosti, apostol [Petar] je pozivao vjernike da budu čvrsti u nevoljama i stradanju. “Prestanite se čuditi, ljubljeni”, pisao je, “kao da vam se što neobično događa — požaru koji bjesni među vama da vas iskuša!”

Kušnja je dio školovanja u Kristovoj školi da se Božja djeca očiste od troske svjetovnosti. Kušnje dolaze na njih zato što Bog vodi svoju djecu. Kušnje i prepreke su metode pomoću kojih On primjenjuje stegu, to su Njegova sredstva za uspjeh. Onaj koji čita ljudska srca zna njihove slabosti bolje od njih samih. On vidi da neki imaju sposobnosti koje bi, kad bi bile ispravno usmjerene, mogle biti uporabljene za napredovanje Njegovog djela. U svojoj providnosti On ove duše dovodi u različite situacije i prilike da bi mogle uočiti nedostatke koji su njima skriveni. On im pruža priliku da nadvladaju mane i da se uklope u službu. Često dopušta da planu vatre kušnji da bi se mogli očistiti.

Božja skrb za Njegovu baštinu ne prestaje. On ne dopušta da na Njegovu djecu dođu kušnje osim onih koje su bitne za njihovo sadašnje i vječno dobro. On će očistiti svoju Crkvu kao što je Krist očistio hram tijekom svoje službe na Zemlji. Sve što Njegov narod snade u kušnji i nevolji dolazi zato da bi mogao razviti dublju pobožnost i steći veću snagu da i dalje niže pobjede križa. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 330)

11. srpnja 2026.

Primit ćemo neuveli vijenac

“Pasite stado Božje koje je među vama i nadzirite ga... I kad se pojavi vrhovni pastir, primit ćete neuveli vijenac — slavu.” (1. Petrova 5,2)

U Petrovom životu bilo je trenutaka kad nije bio spreman vidjeti križ u Kristovom djelu. Kad je Spasitelj svojim učenicima počeo govoriti o stradanju i smrti koja Ga čeka, Petar je uskliknuo: “Bože sačuvaj! Tebi se takvo što ne smije dogoditi!” (Matej 16,22) Petrovu primjedbu izazvalo je samosažaljenje koje je ustuknulo pred zajedništvom s Kristom u stradanju. Za učenika je bila gorka lekcija, koju je jako sporo učio, da Kristov put na Zemlji vodi kroz patnje i poniženje. Ali on će ovu lekciju naučiti u plamsanju ognja. Sada, kad je njegov nekad uspravan stas bio pognut pod teretom godina i rada, mogao je pisati: “Ljubljeni! Ne čudite se požaru što bukti među vama da vas iskuša, kao da vam se događa štogod neobično! Naprotiv, radujte se kao zajedničari Kristovih patnja da i o Objavljenju njegove slave možete radosno klicati.” (DF)

Obraćajući se crkvenim starješinama u vezi s njihovim odgovornostima kao potpastirima Kristova stada, apostol je pisao: “Pasite stado Božje koje je među vama i nadzirite ga, ne na silu, nego dragovoljno, prema Božjoj volji; ne iz težnje za prljavim dobitkom, nego iz oduševljenja! Ne vladajte okrutno nad dodijeljenim dijelovima Crkve, nego uvijek nastojte biti uzorom stadu! I kad se pojavi vrhovni pastir, primit ćete neuveli vijenac — slavu.”

Oni koji uživaju položaj potpastira trebaju marljivo bdjeti nad Gospodnjim stadom. To ne treba biti diktatorski nadzor, već nadzor koji nastoji ohrabriti, ojačati i uzdići. Propovjednička služba je više od držanja propovijedi; ona podrazumijeva ozbiljan osobni rad. Crkvu na Zemlji tvore pogrešivi muškarci i žene koje treba strpljivim, pomnim radom uvježbati i osposobiti da u ovom životu dragovoljno vrše djelo kako bi u budućem životu bili okrunjeni slavom i besmrtnošću. Potrebni su pastori — vjerni pastiri — koji Božjem narodu neće laskati niti s njim grubo postupati, već ga hraniti kruhom života — ljudi koji u svojem životu svakodnevno osjećaju preobražavajuću snagu Svetog Duha, koji gaje snažnu, nesebičnu ljubav prema onima za koje rade. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 330,331)

18. srpnja 2026.

Milost i dobri plodovi

“Mudrost koja dolazi odozgo jest prije svega čista, zatim mirotvorna, blaga, dobrohotna, puna milosti i dobrih plodova, postojana i iskrena. U miru se sije plod, to jest pravednost, za one koji tvore mir.” (Jakov 3,17.18)

Potpastira čeka taktičan posao kad se u crkvi bude trebao suočiti s otuđenošću, gorčinom, zavišću i ljubomorom; bit će potrebno raditi u Kristovom duhu da sredi stvari. Treba uputiti opomene, ukoriti za grijeh, ispraviti učinjena zla, i to ne samo s propovjedaonice, već u osobnom radu. Zabludjelo srce može se usprotiviti vijesti i Božjeg slugu pogrešno osuditi i kritizirati. Ali neka on zapamti da “mudrost koja dolazi odozgo jest prije svega čista, zatim mirotvorna, blaga, dobrohotna, puna milosti i dobrih plodova, postojana i iskrena. U miru se sije plod, to jest pravednost, za one koji tvore mir”. (Jakov 3,17.18)

Posao propovjednika jest “da svima iznese na svjetlo provedbu Tajne koja je od vječnosti bila sakrivena u Bogu” (Efežanima 3,9). Ako onaj koji stupi u ovo djelo izabere put najmanje požrtvornosti, zadovoljavajući se propovijedanjem, a osobnu službu prepusti nekome drugome, Bog neće prihvatiti njegov rad. Duše za koje je Krist umro propadaju zbog nedostatka dobro usmjerenog osobnog rada; pogriješio je u pozivu onaj koji, nakon što je stupio u propovjedničku službu, ne želi obavljati osobni rad koji zahtijeva skrb za stado.

Pravi pastir ima duh nesebičnosti. On gubi iz vida sebe da bi mogao vršiti Božja djela. Propovijedanjem Riječi i osobnom službom u domovima ljudi on saznaje njihove potrebe, njihove jade, njihove kušnje; i suradujući s velikim Nositeljem tereta, on sudjeluje u njihovim nevoljama, tješi ih u njihovoj zbunjenosti, hrani gladnu dušu i zadobiva njihova srca za Boga. U ovom radu propovjedniku pomažu nebeski anđeli i on sam dobiva upute i prosvjetljenje u istini koja ga čini mudrim za spasenje. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 332,332)

25. srpnja 2026.

Bog će nas usavršiti, učvrstiti, ojačati...

“Bog, izvor svakovrsne milosti, onaj koji vas je u Kristu pozvao u svoju vječnu slavu, sâm će vas, kad budete neko kratko vrijeme trpjeli, usavršiti, učvrstiti, ojačati i utvrditi. Njemu slava i vlast u vijeke vjekova!” (1. Petrova 5,10.11)

U vezi s uputama onima koji zauzimaju odgovorne položaje u Crkvi, apostol je iznio neka opća načela što ih trebaju slijediti svi koji pripadaju crkvenoj zajednici. Mlade je pripadnike pozivao da slijede primjer svojih starješina u očitovanju Kristove poniznosti: “Jednako, vi mladići, pokoravajte se starješinama! U međusobnim saobraćaju svi se obucite u poniznost, jer se Bog protivi oholima, a poniznima daje milost. Ponizite se dakle pod moćnom rukom Božjom, da vas uzvisi u svoje vrijeme! Svu svoju brigu bacite na njega, jer se on brine za vas! Budite trijezni i bdijte: vaš protivnik, davao, obilazi kao ričući lav, tražeći koga da proždere! Oduprite mu se čvrsti u vjeri!”

Tako je Petar pisao vjernicima u vrijeme posebne nevolje za Crkvu. Mnogi su već postali dionicima Kristovih muka, a Crkva je uskoro trebala proći kroz razdoblje strašnog progonstva. Mnogi od onih koji su u Crkvi stajali kao učitelji i vođe, trebali su za nekoliko kratkih godina položiti život za Radosnu vijest. Ubrzo su trebali provaliti okrutni vuci koji ne štede stada. Ali ništa od toga nije smjelo obeshrabriti one koji su svoje nade usredotočili na Krista. Uz riječi ohrabrenja i dobre volje Petar je misli vjernika sa sadašnjih nevolja i budućeg stradanja usmjerio na “neprolaznu, neokaljanu, neuvelu baštinu”. “Bog, izvor svakovrsne milosti,” žarko je molio, “onaj koji vas je u Kristu pozvao u svoju vječnu slavu, sâm će vas, kad budete neko kratko vrijeme trpjeli, usavršiti, učvrstiti, ojačati i utvrditi. Njemu slava i vlast u vijeke vjekova! Amen.” — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 332)

1. kolovoza 2026.

Spasenje stoji spremno

“Vama koje snaga Božja po vjeri čuva za spasenje što već stoji spremno da se objavi u posljednje vrijeme.” (1. Petrova 1,5)

U drugom pismu što ga je Petar poslao onima koji su primili “istu dragocjenu vjeru”, apostol je iznio božanski plan za razvoj kršćanskog karaktera. On piše:

“Punina vam milosti i mira po spoznaji Boga i Isusa, Gospodina našega! Doista, po spoznaji njega, koji nas pozva slavom svojom i krepošću, božanska nas je snaga njegova obdarila svime za život i pobožnost. Time smo obdareni dragocjenim, najvećim obećanjima da po njima postanete zajedničari božanske naravi umakavši pokvarenosti koja je u svijetu zbog požude.

Zbog toga svim marom prionite: vjerom osigurajte krepost, krepošću spoznanje, spoznanjem uzdržljivost, uzdržljivošću postojanost, postojanošću pobožnost, pobožnošću bratoljublje, bratoljubljem ljubav. Jer ako to imate i u tom napredujete, nećete biti besposleni i neplodni za spoznanje Isusa Krista.” (DF)

Ove su riječi pune uputa i tvore osnovu za pobjedu. Apostol pred vjernike postavlja ljestve kršćanskog napredovanja u kojem svaka prečka predstavlja napredovanje u spoznaji Boga; u penjanju ovim ljestvama ne smije biti zastoja. Vjera, krepost, spoznaja, uzdržljivost, postojanost, pobožnost, bratoljublje i ljubav prečke su na ovim ljestvama. Mi se spašavamo penjanjem s prečke na prečku i dižemo se korak po korak do visine ideala koji nam je postavio Krist. Tako On postaje naša mudrost, pravednost, posvećenje i otkupljenje.

Bog je svoj narod pozvao u slavu i krepost, vrline koje će se očitovati u životu svih koji su stvarno povezani s Njim. Budući da su postali zajedničari nebeskog dara, oni trebaju težiti k savršenstvu, da ih “snaga Božja po vjeri čuva” (1. Petrova 1,5). Božjoj djeci Njegova slava daje krepost. On želi da muškarci i žene dostignu najvišu mjeru; i kad se vjerom uhvate Kristove snage, kad se pozovu na Njegova čvrsta obećanja i primijene ih na sebe, kad upornošću koja se ne može odbiti traže silu Svetog Duha, usavršit će se u Njemu. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 333,334)

8. kolovoza 2026.

Ovo je vječni život!

“A ovo je vječni život, spoznati tebe, jedino pravog Boga, i onoga koga si poslao, Isusa Krista.” (Ivan 17,3)

Kad primi evandeosku vjeru, vjernik treba dodati svojem karakteru krepost; tako će očistiti srce i pripremiti um za primanje spoznaje o Bogu. Ona je osnova svakog pravog odgoja i svake prave službe. Ona je jedina sigurna zaštita od kušnji; samo ona može po karakteru učiniti čovjeka sličnim Bogu. Putem spoznaje o Bogu i Njegovu Sinu Isusu Kristu vjernik dobiva sve “što je potrebno za život i pobožnost”. Nijedan dar neće biti uskraćen onomu tko iskreno čezne za stjecanjem Božje pravednosti.

“A ovo je vječni život”, rekao je Krist, “spoznati tebe, jedino pravog Boga, i onoga koga si poslao, Isusa Krista.” (Ivan 17,3) I prorok Jeremija je izjavio: “Mudri neka se ne hvale mudročću, ni junak neka se ne hvali hrabročću, ni bogati neka se ne hvali bogatstvom. A tko se hvaliti hoće, neka se hvali time što ima mudrost da mene spozna. Jer ja sam Jahve koji tvori dobrotu, pravo i pravdu na zemlji, jer to mi je milo — riječ je Jahvina.” (Jeremija 9,22.23) Teško da ljudski um može shvatiti širinu, dubinu i visinu duhovnog dostignuća onoga tko stekne ovu spoznaju.

Nitko ne mora u svojem okruženju doživjeti neuspjeh u postizanju savršenstva kršćanskog karaktera. Zahvaljujući Kristovoj žrtvi, vjerniku je omogućeno da dobije sve što je potrebno za život i pobožnost. Bog nas poziva da dostignemo mjerilo savršenstva i pred nas stavlja primjer Kristovog karaktera. U svojoj ljudskoj naravi, usavršenoj životom stalnog odupiranja zlu, Spasitelj je pokazao da suradnjom s Božanstvom ljudska bića mogu postići savršenstvo karaktera u ovom životu. Ovo je Božje jamstvo da i mi možemo postići potpunu pobjedu.

Vjerniku se nudi predivna mogućnost da postane sličan Kristu, poslušan svim načelima Zakona. Ali čovjek sam po sebi uopće ne može ostvariti ovaj uvjet. Svetost koju prema Božjoj riječi čovjek mora imati da bi se mogao spasiti, posljedica je djelovanja božanske milosti kad se pokori stezi i utjecaju Duha istine. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 334)

15. kolovoza 2026.

Kršćanske kreposti

“A tko toga nema, slijep je, kratkovidan; zaboravio je da je očišćen od svojih prijašnjih grijeha.” (2. Petrova 1,9)

Čovjekova poslušnost može postati savršenom samo zahvaljujući tamjanu Kristove pravednosti koja božanskim mirisom ispunja svaki čin poslušnosti. Sa svoje strane kršćanin treba ustrajati u svladavanju svakog nedostatka. Stalno se treba moliti Spasitelju da izliječi njegovu grijehom oboljelu dušu. On nema ni mudrosti ni snage za pobjedu; i jedno i drugo pripada Gospodinu i On ih daje onima koji Ga ponizno i skrušeno mole za pomoć.

Djelo preobrazbe iz nesvetosti u svetost jest trajno. Bog iz dana u dan radi na čovjekovom posvećenju, a čovjek treba surađivati s Njim i ulagati ustrajne napore da njeguje ispravne navike. On treba milosti dodavati milost, i dok tako radi po načelu zbrajanja, Bog za njega djeluje prema načelu množenja. Naš je Spasitelj uvijek spreman čuti i odgovoriti na molitvu skrušenog srca i On svojim vjernima umnožava milost i mir. Rado im jamči blagoslove koji su im potrebni u borbi protiv zla koje ih opsjeda.

Ima onih koji se pokušavaju uspeti ljestvama kršćanskog napredovanja, ali kad krenu, počnu se uzdati u ljudsku snagu i ubrzo iz vida gube Isusa, Začetnika i Završitelja svoje vjere. Posljedica je neuspjeh — gubitak svega što su postigli. Žalosno je stanje onih koji, umorni od puta, dopuštaju neprijatelju duša da im otme kršćanske kreposti koje su se razvijale u njihovom srcu i životu. “A tko toga nema,” izjavljuje apostol, “slijep je, kratkovidan; zaboravio je da je očišćen od svojih prijašnjih grijeha.” (DF)

Apostol Petar je imao bogato iskustvo s Bogom. Njegova vjera u Božju moć da spasi nesumnjivo je pokazala da nema neuspjeha kod onoga koji se, idući naprijed vjerom, penje prečku po prečku, uvijek prema gore, do posljednje prečke na ljestvama koje sežu do nebeskih vrata.

Niz godina je Petar govorio vjernicima o potrebi stalnog rasta u milosti i spoznaji istine; a sada, svjestan da će uskoro biti pozvan da umre mučeničkom smrću za svoju vjeru, on je još jednom ukazao na dragocjene prednosti koje su nadohvat svakom vjerniku. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 335)

22. kolovoza 2026.

Učvrstimo svoj poziv i izbor

“Tako će vam se, naime, pružiti sve što je potrebno za ulazak u vječno kraljevstvo našega Gospodina, Spasitelja Isusa Krista.” (2. Petrova 1,11)

S potpunom sigurnošću u svoju vjeru ostarjeli apostol je pozivao braću na čvrstinu namjere u kršćanskom životu. “Zato, braćo,” molio je, “to ozbiljnije nastojte da u vlastitu korist učvrstite svoj poziv i izbor! Radeći tako, sigurno nećete nigda pasti. Tako će vam se, naime, pružiti sve što je potrebno za ulazak u vječno kraljevstvo našega Gospodina, Spasitelja Isusa Krista.” Dragocjeno jamstvo! Slavna je nada pred vjernikom koji vjerom napreduje prema visinama kršćanskog savršenstva.

“Zato ću vas uvijek podsjećati na ovo,” nastavio je apostol, “premda sve i sami znate i premda ste učvršćeni u sadašnjoj istini. Smatram svojom dužnošću, dok sam god u ovom šatoru, da vas opomenama držim u budnosti, jer sam svjestan da ću brzo ostaviti svoj šator, kako mi i naš Gospodin Isus kaza. Ali ću se pobrinuti da se i poslije moje smrti u svakoj prilici možete sjećati ovoga.”

Apostol je s punim pravom mogao govoriti o Božjim namjerama za ljudski rod, jer je za vrijeme Isusove službe vidio i čuo mnogo toga što se ticalo Božjeg kraljevstva. “Uistinu, nismo vam navijestili moć i dolazak našega Gospodina Isusa Krista držeći se lukavo izmišljene bajke,” podsjetio je vjernike, “nego jer smo bili očevici njegova (božanskog) veličanstva. On je, naime, primio čast i slavu od Boga Oca kad mu je od tako uzvišene Slave došao glas: ‘Ovo je Sin moj, Ljubljeni moj, koga sam odabrao.’ I taj glas koji je došao s neba mi smo čuli kad smo bili s njim na svetoj gori.” ...

“Tim držimo vrlo sigurnim sve proroštvo”, izjavio je Petar. “Vi dobro činite što upirete u nj pogled kao u svjetiljku koja svijetli u tamnome mjestu dok ne osvane dan i dok se ne pomoli Danica u vašim srcima. Prije svega ovo znajte: nijedno proročanstvo sadržano u Pismu nije stvar samovoljnog tumačenja, jer nikad neko proročanstvo nije došlo od ljudskoga htijenja, nego su ljudi govorili od Boga, potaknuti od Duha Svetoga.” — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 335,336)

29. kolovoza 2026.

Isus je pripremio mjesto

“Kad odem te vam pripravim mjesto, vratit ću se da vas uzmem k sebi.” (Ivan 14,3)

Ističući “potvrđenu proročku riječ” (DF) kao siguran vodič u vrijeme opasnosti, apostol je svečano upozorio Crkvu na baklju lažnog proroštva koju uzdižu “krivi učitelji, koji će kradom unijeti pogubna vjerovanja... niječući Gospodina”. Za ove je krive učitelje, koji su se pojavljivali u Crkvi i koje su mnogi od njihove braće smatrali pravima, apostol rekao da su kao izvori “bez vode, magle koje tjera vihor. Za njih se čuva tamni mrak”. “Njihovo posljednje stanje biva gore od prijašnjega”, tvrdio je. “Njima bi, uistinu, bolje bilo da uopće nisu priznali puta pravednosti, nego da, pošto su ga priznali, okrenu leđa svetoj zapovijedi koja im je predana.”

Gledajući kroz stoljeća do kraja vremena, Petar je bio nadahnut da ocrta stanje koje će vladati u svijetu neposredno pred Kristov drugi dolazak. “Na koncu vremena pojavit će se izrugivači”, pisao je, “koji će živjeti prema vlastitim požudama i pitati: ‘Gdje je njegov obećavani dolazak? Otkada su umrli naši očevi, i dalje sve ostaje kako je bilo od početka stvorenja.’” Ali kad “ljudi budu govorili: ‘Mir i sigurnost’, baš tada će se iznenada na njih oboriti propast”. (1. Solunjanima 5,3) Međutim, neće svi biti zavedeni neprijateljevim sredstvima. Kako se bude približavao kraj svemu, vjerni će biti sposobni zamijetiti znakove vremena. Dok će se veliki broj takozvanih vjernika svojim djelima odreći vjere, postojat će ostatak koji će ustrajati do kraja.

Petar je u srcu održavao živu nadu u Kristov povratak pa je Crkvu uvjeravao u sigurno ispunjenje Spasiteljeva obećanja: “Kad odem te vam pripravim mjesto, vratit ću se da vas uzmem k sebi.” (Ivan 14,3) Iskušanima i vjernima možda je izgledalo da se ovaj dolazak predugo odgađa, ali ih je apostol uvjeravao: “Ne odustaje Gospodin od izvršenja obećanja, kako to neki misle, nego vas strpljivo podnosi jer neće da se itko izgubi, nego da svi pristupe obraćenju. Ali će doći dan Gospodnji kao lopov; u taj će dan nebesa iščeznuti s velikom lomljivom, počela će se u ognju rastopiti, a zemlja se sa svojim ostvarenjima neće više naći. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 336,337)

5. rujna 2026.

Rastimo u milosti

“Štoviše, rastite u milosti i pravoj spoznaji našega Gospodina, Spasitelja Isusa Krista!” (2. Petrova 3,18)

“Ali mi očekujemo, prema njegovu obećanju, nova nebesa i novu zemlju, gdje prebiva pravednost. ... Štoviše, rastite u milosti i pravoj spoznaji našega Gospodina, Spasitelja Isusa Krista!”

Prema Božjoj providnosti Petru je bilo dopušteno da završi svoju službu u Rimu, gdje ga je car Neron dao utamničiti nekako u vrijeme Pavlova posljednjeg uhićenja. Tako su ova dva apostola veterana, koji su zbog svojeg rada bili odvojeni niz godina, trebali posljednje svjedočanstvo za Krista dati u glavnom gradu svijeta i na njegovom tlu prošli svoju krv kao sjeme velike žetve svetih i mučenika.

Nakon ponovnog ustoličenja nakon odricanja od Krista, Petar je neustrašivo prkosio opasnosti i pokazao plemenitu odvažnost u propovijedanju rassetoga, uskrsloga i uznesenog Spasitelja. Ležeći u ćeliji, sjetio se riječi koje mu je Krist uputio: “Zaista, zaista, kažem ti, kad si bio mlađi, opasivao si se sam i hodio kud si htio. Ali kad ostariš, raširit ćeš ruke svoje, i drugi će te opasivati i voditi kamo ti ne bi htio.” (Ivan 21,18) Tako je Isus ovom učeniku najavio način na koji će umrijeti; čak je prerekao da će ruke raširiti na križu.

Kao Židov i stranac, Petar je bio osuđen na šibanje i razapinjanje. Suočen s ovom strašnom smrću, apostol se sjetio svojeg velikog grijeha kad je zanjekao Isusa na suđenju. Dok nekoć nije bio spreman priznati križ, sada je smatrao radošću što može dati život za Radosnu vijest držeći da je za njega koji se odrekao svoga Gospodina prevelika čast da umre na isti način na koji je umro njegov Gospodin. Petar se iskreno pokajao zbog tog grijeha i Krist mu je oprostio kao što je to bilo vidljivo iz uzvišenog naloga da pase ovce i janjce u stadu. Ali on si nije mogao oprostiti. Čak ni pomisao na patnju tog strašnog posljednjeg prizora nisu mogle umanjiti gorčinu njegove tuge i kajanja. Kao posljednju uslugu tražio je od svojih krvnika da ga na križ razapnu glavom prema dolje. Udovoljili su njegovu zahtjevu i tako je umro veliki apostol Petar. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 337,338)

12. rujna 2026.

Poseban stupanj Kristova prijateljstva

“... Učenik kojega je Isus osobito ljubio...” (Ivan 21,7)

Ivan je za razliku od ostalih apostola nazvan učenicom “kojega je Isus osobito ljubio” (Ivan 21,7). Čini se da je uživao poseban stupanj Kristova prijateljstva; primio je mnoge dokaze Spasiteljeva povjerenja i ljubavi. Bio je jedan od trojice kojima je bilo dopušteno da budu očevici Kristove slave na gori preobraženja te Njegovih muka u Getsemaniju. U posljednjim satima muke na križu naš Gospodin je njegovoj skrbi povjerio svoju majku.

Spasiteljeva ljubav prema voljenom učenicu bila je uzvraćena svom snagom žarke odanosti. Ivan se držao Krista kao što se loza ovija oko veličanstvenog stupa. Radi svojeg Učitelja prkosio je opasnosti u sudskoj dvorani i ostao u blizini križa, a na vijest da je Krist uskrsnuo, požurio je do groba i u gorljivosti nadmašio i neobuzdanog Petra.

Privržena ljubav i nesebična odanost koju nalazimo u Ivanovu životu i karakteru pružaju pouke neizrecive vrijednosti za kršćansku Crkvu. Ivan nije po prirodi posjedovao svetost karaktera koja se poslije očitovala u njegovom životu. Imao je ozbiljne nedostatke. Bio je ne samo ohol, samosvjestan i željan časti, već i nagao i osvetoljubiv. On i njegov brat nazvani su “sinovi groma”. Zloćudnost, želja za osvetom, duh kritiziranja — sve je to bilo u voljenom učenicu. Ali iza svega toga božanski je Učitelj vidio gorljivo, iskreno i ljubavno srce. Isus je ukorio njegovu sebičnost, razočarao njegove težnje, iskušao njegovu vjeru. No otkrio mu je ono za čim je težila njegova duša — ljepotu svetosti i snagu ljubavi koja preobražava.

Nedostaci Ivanovog karaktera jasno su se pokazali u više navrata tijekom njegova druženja sa Spasiteljem. Jednom prigodom Krist je poslao glasnike pred sobom u samarijansko selo tražeći od ljudi da za Njega i Njegove učenike pripreme osvježenje. Ali kad se Spasitelj približio selu, Samarijanci su doznali da je u prolazu za Jeruzalem. To je izazvalo njihovu zavist i umjesto da Ga pozovu da ostane kod njih, uskratili su Mu gostoljublje koje bi inače ukazali običnom putniku. Isus se nikad nikome nije nametao pa su Samarijanci izgubili blagoslov koji bi dobili da su Ga zamolili da bude njihov gost. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 339,340)

19. rujna 2026.

Isus je došao da nas spasi

“Sin Čovječji nije došao da uništi ljudske živote, nego da ih spasi.” (Luka 9,56)

Učenici su znali da je Kristov cilj bio da Samarijance blagoslovi svojom prisutnošću, pa su hladnoća, zavist i nepoštovanje koje su pokazali prema njihovom Učitelju u njima izazvali iznenađenje i negodovanje. Posebno su se uzбудili Jakov i Ivan. Da netko tako postupi prema Onome koga su tako visoko cijenili, činilo im se prevelikom zločinom da bi se preko njega samo tako prešlo bez trenutačne kazne. U svojoj su gorljivosti rekli: “Gospodine, hoćeš li da zapovjedimo ognju da sīde s neba i da ih uništi?” Pritom su mislili na uništenje pedesetnika s njegovom pedeseticom koji su trebali uhvatiti proroka Iliju. Bili su iznenađeni kad su shvatili da su svojim riječima ožalostili Isusa, a još više kad su čuli Njegov ukor: “Ne znate čijega ste duha. Sin Čovječji nije došao da uništi ljudske živote, nego da ih spasi.” (Luka 9,56 — Šarić)

Kristovo poslanje nije prisiljavati ljude da Ga prihvate. Sotona i ljudi koje potiče njegov duh nastoje vršiti nasilje nad savješću. Pod izlikom revnovanja za pravednost, ljudi koji su udruženi sa zlim anđelima katkad nanose patnje svojim bližnjima u nakani da im nametnu svoje zamisli o religiji; ali Krist uvijek pokazuje milosrđe, uvijek nastoji zadobiti ljude očitovanjem svoje ljubavi. ...

Drugom su prigodom Jakov i Ivan preko svoje majke iznijeli molbu da u Božjem kraljevstvu zauzmu najviše položaje. ... Želeći za svoje sinove počasna mjesta u tom kraljevstvu, majka je zamolila: “Naredi da ova moja dva sina sjednu u tvom kraljevstvu jedan s tvoje desne, a drugi s tvoje lijeve strane!”

Ali Spasitelj je odvratio: “Ne znate što ištete... Možete li piti kalež koji ću ja piti, i biti kršteni krštenjem kojim sam ja kršten?” ... S pouzdanjem su odgovorili: “Možemo.” Smatrat će najvećom čašću da svoju odanost dokažu tako što će dijeliti sve što će snaći njihovog Gospodina. “Čašu ćete moju doduše piti”, izjavio je Krist — pred Njim je bio križ umjesto prijestolja, s dvama zločincima s desne i lijeve strane kao pratiocima. Jakov i Ivan sudjelovat će sa svojim Učiteljem u stradanju. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 340,341)

26. rujna 2026.

Tko želi biti prvi, neka služi

“A tko želi biti prvi među vama, neka bude vaš sluga po primjeru Sina Čovječjega, koji nije došao da mu služe, nego da on služi i da dadne svoj život kao otkup mjesto svih!” (Marko 10,44.45)

U Božjem kraljevstvu položaj se ne stječe pristranošću. Ne može ga se zaraditi ni primiti samovoljnom dodjelom. On je rezultat karaktera. Kruna i prijestolje znakovi su postignutog stanja — znakovi pobjede nad sobom zahvaljujući milosti našega Gospodina Isusa Krista.

Dugo nakon toga, kad se Ivan usuglasio s Kristom preko zajednice u Njegovim mukama, Gospodin Isus mu je otkrio koji je uvjet za blizinu u Njegovom kraljevstvu. “Pobjedniku ću dati”, rekao je Krist, “da sjedne sa mnom na mome prijestolju, kao što i ja pobijedih i sjedoh sa svojim Ocem na njegovu prijestolju.” (Otkrivenje 3,21) Onaj koji će stajati najbliže Kristu bit će onaj koji je najviše poprimio Njegov duh samopožrtvovne ljubavi — ljubavi koja se “ne hvasta, ne oholi se... ne traži svoje, ne razdražuje se, zaboravlja i prašta zlo” (1. Korinćanima 13,4.5), ljubavi koja pokreće učenika kao što je pokrenula i našega Gospodina, da dade sve, da živi, radi i žrtvuje se do same smrti za spasenje ljudskog roda.

U jednoj drugoj prigodi, na početku evandeoskog rada, Jakov i Ivan su sreli čovjeka koji je, premda nije bio priznati Kristov sljedbenik, u Njegovo ime istjerivao davle. Učenici su čovjeku zabranili da to radi i bili uvjereni da su ispravno postupili. Ali kad su o tome obavijestili Krista, On ih je ukorio rekavši: “Nemojte mu braniti! ... Jer nema nikoga tko bi činio čudo u moje ime i onda ubrzo mogao o meni zlo govoriti.” (Marko 9,39) Nije trebalo odbiti nikoga tko je na bilo koji način pokazao prijateljstvo prema Kristu. Učenici ne smiju njegovati uskogrudni, isključivi duh, već trebaju pokazati istu dalekosežnu sućut koju su vidjeli kod svojeg Učitelja. Jakov i Ivan mislili su da su zabranom ovom čovjeku imali na umu Gospodnju čast, ali su počeli uviđati da su to učinili zbog zavisti misleći na svoju čast. Priznali su svoju zabludu i prihvatili ukor. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 341,342)

Bog nas je pozvao i ovlastio da u našim svakodnevnim druženjima s ljudima promičemo Njegovu ljubav i širimo Radosnu vijest o spasenju od grijeha i vječnom životu.

Prema svojem obećanju, Isus dolazi poraziti zlo; On će obnoviti Zemlju i uspostaviti svoje kraljevstvo u kojem će spašeni živjeti zauvijek.

Prenesimo spoznaju o tome svakome do koga nam je stalo — poznatim i nepoznatim ljudima, pomažući se dostupnim knjigama, časopisima, traktatima, cd-ima i dvd-ima, internetskim izvorima, proučavanjem Biblije s pojedincima ili u malim skupinama.

Pozivajmo ljude na biblijska predavanja, evangelizacije, tribine, koncerte, na uključivanje u Dopisnu biblijsku i Dopisnu zdravstvenu školu, na humanitarne akcije te na zdrav, osmišljen i ispunjen život.



www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com